

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko "S. [...]" S.A. z siedzibą w W.
o odszkodowanie, zadośćuczynienie i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel przytoczonych, przewidzianych w tym przepisie, wymagań, może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwana powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi. Brak jest jednak wystarczających podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powołanie się przez autora skargi kasacyjnej na tę przesłankę zobowiązuje go do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną, tj. podlegającą uwzględnieniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 2009 r., II PK 223/0; z dnia 3 lutego 2010 r., II PK 304/09; z dnia 7 maja 2010 r., V CSK 459/09, nie publ.). Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi bowiem wówczas,

gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza argumentacji jurydycznej przedstawionej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje, że ta przesłanka w sprawie wystąpiła.

Wobec niestwierdzenia wystąpienia wskazywanej przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym podlegał oddaleniu, został bowiem zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożoną z uchybieniem terminu z art. 398⁷ § 1 zd. 1 k.p.c. Termin do złożenia odpowiedzi upłynął w dniu 31 października 2016 r., natomiast została ona nadana w dniu 2 listopada 2016 r. (k. 1161). Złożona z uchybieniem ustawowego terminu odpowiedź na skargę kasacyjną nie wywołuje skutków prawnych innych niż zwykłe pismo procesowe, podlegające rygorom z art. 207 § 3 k.p.c. (w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Z tej też przyczyny wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego zawarty w takiej spóźnionej odpowiedzi również jest bezskuteczny.

aw

jw